

Volk se zakadi v čredo, podavi mnogo ovac in med njimi tudi najlepše jagnje, ki je bilo Janezkovo in ga je najrajše imel.

Kdor se enkrat v laži vjame,
Temu se več ne verjame.

Mladi bahač.

Tam nekje bil je mal bahač.
Še sam zapeti ni znal hlač.
Pa pravi: »Nisem več otrok,
Gospod jaz biti čem visók!«
Očetovo sí palico
Sposodi in na glávico
Klobuk si očev nasadí.

Močno ponosen ven hiti,
Z gospódo šetat gre junak.
A tega spazil ni bedak —
Da skril klobuk je pol glavé.
V soglasnem smeju vsi kričé:
»Klobuk, kaj meša ti glavó,
Kam neseš detice mladó!?»

Godba na dvorišču.

Popisal vam bom zgodbo,
Kako petelin vnel,
Živalno je bil godbo,
Ko peti je začel:
Kikeriki!

Najprej se piške male
Krog njega zbrale so,
Radostno ponavljale
Otročjo pesmico:
Bibi, bibi!

Kako naj zamolčala
Jezična bi kokoš,
Da je ona jajca dala,
Ko pirhe ti doboš:
Kokodajsk, kokodajsk!

Golobje so zdaj djali,
Pomágajmo še mi;
Če gode več piščali,
Prijetniše doni:
Gugrrrugug!

To čuje pes kosmati
In mački brž pové;
Oba začneta h krati,
Soglasno, to se vé:
Vav vav! mijav!

Volèk se v hlevu tudi
V soglasji krav, telet
Močno, močno potrudi,
Da iznenadi svet:
Mumú, mumú!

Zmed vseh najbolj nadarjen,
Osliček — sivolas,
Za godbo kakor vstvarjen,
Se dere na ves glas:
Ia ia, ia ja!

Prevzetno čujte gosko,
Domače jej mrzí,
Spakuje se francosko,
Se baha in kričí:
Vulevú, vulevú! ¹⁾

Hehej, si pujsek misli,
Francoski tudi znam;
Da bodem še bolj v čišli,
Odgovor goski dam:
Vujvuj, vujvuj! ²⁾

Kar vse je godlo, pelo,
Soglasno in »počez«,
Vreščalo in šumelo
Je skoro do nebes:
Kibikogu!

Prijatelj, pridi pridi,
Poslušat na naš dvor,
Enako se ne vidi
Nikjer, kot je ta zbor:
Vavmjav, iamú!

Če potlej godbo sodiš,
Kako je bila všeč;
Najvarnišo pot hodiš,
Če grajaš ne preveč:
Vulevú? — vujvuj!
(Poleg Des Bordes-a.)

¹⁾ Vulevú (pravilno: voulez-vous?) pomeni: ali hočete?

²⁾ Vuj (pravilno: »oui«) se pravi »da«.